

Vi vill väl egentligen bara få vara dom vi är....

Jag vill med dessa rader prata om himlen, Little Richard, pionjärer, ålderism och solidaritet.

Sommaren närmar sig sitt slut...oj vad det lät deppigt....men det är det inte tycker jag. Hösten som kommer har så mycket att erbjuda både naturmässigt och programmässigt hos oss i SPF. Men, några saker jag tänker ta upp som särskilt händelserika och betydelsefulla från sommaren är:

Aktiviteter har pågått; tipspromenader, boule, fika på Walters, utflykter och resor med resekommittén bland annat. Det är positivt anser jag, för många verksamheter stänger och tar sommaruppehåll vilket vi inte gjort.

Sommaren kan vara både en härligt avkopplande tid men också en påminnelse om hur ensam man är. Därför ett stort tack till alla er i vår förening som skapat förutsättningar för en fin sommar för alla!

Dessutom, 11 OS-medaljer, bara det är ju stort i sig, oavsett om vi gillar att se sport på TV eller inte. Självt såg jag handbollsmatchen Sverige-Frankrike, hur våra tjejer var så starka med ledning ända in i förlängningen då vi tyvärr blev besegrade.

För min egen del vill jag även lyfta två saker som har fördjupat min insikt om livets gränser och hur vi upplever dessa. Det första som öppnade upp mitt sinne var sommarprataren Andrew Waldens program om himlen och speciellt hur mycket han uppskattade natten, eftersom det är först då vi kan se den "riktiga" himlen. Alla stjärnor och galaxer finns där för oss att fundera och reflektera över. Med entusiasm pratade jag med min son om detta program, sonen är mycket intresserad av allt som rör ämnet och är påläst. *Insikten blev att himlen är ett filter som hindrar oss att se rymden, hindrar oss att se den verklighet som omger oss.* Det vi ser är solstrålars brytning i atmosfären. Avståndet och den tid det tar för ljuset att nå atmosfären avgör vilken färg vi ser. Om det tar kort tid för ljuset att nå atmosfären så får vi blå himmel, lång tid blir röd himmel, alltså den vackra solnedgången.

Vi hyllar illusionen om himlen och känner bävan och kanske rädsla för det bakom, bortanför. Den oändliga stjärnhimlen, galaxer, supernovor, liv?

Den andra saken som fördjupade min insikt denna sommar kom i samband med en dokumentär på SVT-play om Little Richard. Insikten handlar om ett annat slags filter som hindrar oss att se verkligheten som den är och inte som vi tror att den är utifrån våra fördomar.

Så, varför nämna Little Richard? Om man räknar frigörelse och mod som viktiga för framåtanda så är han väldigt viktig. Han var pionjär och gick igenom många filter av fördomar. Han banade väg för andra som på den tiden var satta på undantag pga hudfärg och sexuell läggning. Det här är viktiga ingredienser i bildandet av våra filter som innehåller fördomar, det vi tror vi vet om andra och hur vi värderar andra utifrån oss själva. Det här filtret, menar jag, är ett slags mellanvägg mellan oss och andra för hur vi tolkar det som sker i vårt samspel med varandra. Filtret byggs under våra tidigaste år främst inom vår familjekultur men också genom de normer som gäller i samhället för den tiden, politiskt, ekonomiskt och religiöst. Den rådande synen på hudfärg, sexuell läggning, ekonomisk status mm spelar stor roll för vår förmåga att tolka andras kommunikation och inte minst hur vi värderar varandra. Ser vi hellre fiende eller vän – filtret avgör, man säger ju att det första intrycket färgar hur vi betar oss mot varandra.

Därför menar jag att det är pionjärer som tex Little Richard som hjälper oss att ifrågasätta oss själva och de filter vi bär med oss för att kunna göra förändring möjlig. Om himlen är barriären mellan oss och rymden så är våra fördomar om andra en annan barriär för vår verklighetsuppfattning. Det behövs pionjärer som banar väg och löser upp detta.

Vad var han och vem var han då? Född 1932 i Macon, Georgia USA. Han var gay och svart. En riktig underdog alltså, alla odds emot sig. Han utmanade allt och alla, inte nog med att han var gay, han var dessutom väldigt utlevande gay med glitter, glamour, sexuella eskapader, och väldigt, väldigt frispråkig. Han var också väldigt tydlig med att han var den störste, den förste och den som var arkitekten bakom all efterföljande musik som kom genom tex Elvis, Beatles, Rolling Stones mfl. Han fick under sin livstid sent erkännande men många av de artister som inspirerats av honom har erkänt att han var deras stora inspirationskälla. Han invaldes i Rock & Roll Hall of Fame 1986, Han dog 9 maj 2020 i Tullahoma, Tennessee.

Han var supernovan som måste till för att göra ett hål i det rådande filtret av fördomar och som fått efterföljare musikaliskt och politiskt. Vissa av oss har kanske dansat till *Good Golly Miss Molly*, *Tutti Frutti*, *Long Tall Sally* mfl? Kanske med andra artister men originalet kom från Little Richard, vilket vi kanske inte ville se och erkänna då. Tiden då han var som mest aktuell var en tid av apartheid, vita och svarta fick inte umgås men musikens kraft förenade, och började bygga broar. Little Richards energi var explosionsartad, som en supernova, som meteoriten som slog ner och tog död på dinosaurierna...för ett ögonblick öppnade sig atmosfären och blottade den nattsvarta himlens alla stjärnor innan den slöt sig igen. Dinosaurierna var borta.

Samtiden orkar inte med all sanning på en gång, det är en process som tar tid. Det gäller folkrörelser som nykterhetsrörelsen, arbetarrörelsen, kvinnorörelsen, fredsrörelsen, miljörörelsen, HBTQ-rörelsen mfl. Pensionärsorganisationerna är också ett resultat av denna vilja till förändring. Även här var det pionjärer som gick före och visade vägen för det som måste förändras. Lagar och reformer formulerades ur de nya värderingarna och dessa lever vi med och styrs av idag. Solidaritet blev ett ledord, och gick som en röd tråd genom allt pionjärarbete eftersom ideella krafter drev rörelserna framåt och genom de föreningar som uppstod runt den.

Motsatsen till att känna solidaritet är, vill jag påstå, att utsättas för skam. Hur många "oäkta" barn i kyrkböckerna vittnar inte om den skam de ogifta kvinnorna fick leva med pga tidens rådande syn, eller hur många av er därute fick ett barn som kanske med dåtidens syn rådde er till institutionsvård?

Utan de som gick före och förändrade hade vi suttit fast i våra fördomar som orsakade stort lidande.

Som jag sa tidigare i min text så har pensionärsorganisationerna startats tack vare nödvändigheten av att göra förändringar till det bättre för landets åldrande befolkning. När frågan om varför man ska gå med i SPF kommer upp så vill jag gärna att man blir medveten om det samhällsengagemang som driver oss i föreningen. Förutom att vi har fantastiska aktiviteter för våra medlemmar så arbetar vi på olika nivåer för äldres rättigheter till en god hälsa, ett fungerande boende och andra viktiga frågor för oss. På förbundets hemsida kan man bland annat läsa att vi är remissinstans för regeringens

förslag som rör äldre i samhället och att vi även vill lagstadga om pensionärsråd i alla svenska kommuner och regioner.

Så vi är en viktig faktor att räkna med, eller hur?

I sammanhanget vill jag lyfta en annan person som också brutit mark och utmanat. Det är Barbro Westerholm som bland annat blev känd för att 1979 driva igenom att homosexualitet inte längre skulle räknas som psykisk sjukdom. Hon var även engagerad i RTVD – Rätten till en värdig död och, förutom att hon varit ledamot i riksdagen för liberalerna, så var hon engagerad i frågan om den sk ålderismen. Innan hon gick bort hann hon tillsammans med Ingrid Kinne Lindgren skriva boken ”Bort med ålderismen – så får vi ett Sverige för alla åldrar”. Barbros plattform för denna fråga blev SPF där hon även varit ordförande. Istället för begreppet äldre använde hon årsrik för att betona den erfarenhetsbank vi årsrika bär på. Detta är viktigt att ha en pågående diskussion kring anser jag. I höst finns tillfälle att ta del av ett tidigare seminarium om ålderismen. Håll utkik efter föreläsningen med tillhörande diskussion på ett Berättarcafé i oktober!

Hösten närmar sig alltså. Med den ett späckat program för oss i SPF Seniorerna Enabygden. Är man dessutom även medlem i någon annan pensionärsorganisation så kan man riktigt frossa i aktiviteter, studiecirklar, teaterföreställningar, julkonserter och julbord. Mycket kommer att erbjudas, det gäller bara att hinna med allt. Se över era almanackor och pricka in det ni vill vara med i!

När allt kommer omkring vill man ju egentligen bara vara den man är, i olika sammanhang. Och det kan man och får man hos oss, alltså vara den man är. Men, att vara den man är kan vara att man tror att man är på ett visst sätt...”Jag kan inte...jag vågar inte...inte ska jag ta plats...

Vad sägs om att vara pionjären i ditt eget liv, våga något nytt? Utmana dig själv, våga ta plats, våga sitta på en annan plats än den du är van vid på bussen, eller på möten. Våga prata med någon du kanske bara sett och inte känner. Speed-dating kan vara ett tillfälle för detta. För oss kommer det att innebära en trevlig och förhoppningsvis rolig timme med tillfälle att göra just detta, att prata lite mer med någon/några du inte känner – för att få fler bekanta helt enkelt. Du hittar datum och tid för detta i programmet.

Ett annat sätt att utmana sig själv och det man tror man kan/inte kan, det är att ta på sig en uppgift i föreningen. Som jag påpekat förr, vi behöver fler

som är studiecirkelledare och vi behöver tillskott i programkommittén bland annat. Det har också startat en sakpolitisk diskussionsgrupp som gärna vill ha fler intresserade, information om denna finns i ett inlägg i vår app.

Med nyfikenhet och förundran vill jag välkomna hösten och lära mig nytt, om mig själv och andra. Välkomna att dela detta med mig och varandra!

PS. I våra stadgar kan man läsa på sista raden att vi i övrigt ska *bedriva verksamhet som främjar förståelse och solidaritet mellan generationerna*.

Jag skickar med en fråga till er; hur tolkar ni denna mening? Skriv gärna och berätta!

Lena Jensen, Ordförande Seniorerna Enabygden

Jlena2958mail.com